

Zie Hij komt ...

Liturgiesuggesties:

Gezang 127: 1, 4 en 5 of Psalm 84: 1 en 3 of Psalm 147: 1 en 2
Gezang 127: 6 en 7 of Psalm 11: 1 en 2 OB of Psalm 147: 4 en 7
Psalm 119: 2
Maleachi 2: 10 - 3: 5
Psalm 77: 6 OB
Mattheüs 3: 1-12
Psalm 77: 8 Ob
Na verkondiging: Psalm 33: 2, 4 en 8 of Psalm 96: 1, 8 en 9
Psalm 98: 1 en 2 OB of Psalm 98: 2 en 4

***

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Het was vorig jaar een drukte van je welste in ons eigen Maastricht.
Topoverleg op hoog niveau.
Kohl, Mitterand en Lubers ... de Britse premier Major niet te vergeten.
Er moest hard worden gewerkt, intensief worden vergaderd ...
Alles om de eenheid van Europa.
In Maastricht werd vorig jaar Europese geschiedenis geschreven.
Maar voordat dit overleg op het allerhoogste niveau kon plaatsvinden ... was er in Maastricht heel wat aan vooraf gegaan.
Hotels waren besproken.
Veiligheidsagenten hadden - tot op de kleinste details - alles doorzocht.
Zelfs de controleurs van de keuringsdienst van waren moesten overuren maken.
Telecommunicatieverbindingen werden aangelegd.
Maastricht werd verbonden met héél de bewoonde wereld.
Iedereen moest het kunnen zien.
Iedereen moest het kunnen meemaken.

Maastricht. Eurotop 1991.
Een matig succes.
Even dreigde het gesprek te verstommen.
Engeland was dwars en bleef dwarsliggen. Maar goed.
Gesproken werd er.
Want waar mensen niet meer met elkaar praten ... vervreemden ze van elkaar.
Op Europees niveau.
Op wereldniveau ... ver weg.
Op het niveau dichtbij: thuis, in onze families, in ons gezin.
Waar niet meer gesproken wordt, wordt het stil, wordt het eenzaam, wordt het ... benauwend.

*

Het gesprek tussen God en zijn volk, broeders en zusters, jongens en meisjes, is verstomd.

Nog één keer probeert de HERE - van Zijn kant - met mensen die van Hem vervreemd zijn ... in contact te komen.
Vierhonderd jaar voor de geboorte van de Here Jezus Christus kondigt de HERE Zijn komst aan: "Zie, Ik zend mijn bode."
In het Hebreeuws is dat: Maleachi.
Maleachi: Mijn bode, mijn engel.
Maleachi is Gods laatste aanbod in het Oude Testament.
Maleachi, de profeet, de stem van God, sluit de rij van boodschappers, die de Here God naar Zijn bondsvolk op aarde zendt.
Maleachi: Mijn bode, mijn engel.

*

Even in het kort de achtergrond.
Het bijbelboek Maleachi neemt ons mee terug naar de tijd van ná de Babylonische ballingschap.
De verwoeste muren van de stad Jeruzalem zijn herbouwd op haar aloude fundamenten.
De tempel is in grote eer en luister weer hersteld en in gebruik genomen.
De priesters verrichten weer hun werk in de gebouwen van de tempel.
Het is de tijd van Ezra en Nehemia.
De tijd waarin Maleachi - van God geroepen en gezonden wordt - als Gods profeet.

Maleachi. De bode van de HERE.
En de boodschap die hij brengt is een boodschap vol liefde.
Een liefdesverklaring van de HERE aan Zijn volk:
"Zie, Ik heb u liefgehad, zegt de Here der heerscharen."
Maar Israël heeft Gods liefdesverklaring van de hand gewezen.
Nog een keer probeert de HERE het.

*

"Zie, Ik zendt mijn bode, die voor mijn aangezicht de weg bereiden zal."
Zie! Dus ... let goed op.
Let héél goed op, want dit is jullie laatste kans.
"Zie, Ik zendt mijn bode ..."
Meteen wordt duidelijk, broeders en zusters, jongens en meisjes, wáárom God een bóde zendt.
Een bode moet namelijk de komst van de Koning aankondigen.
Zo was het in het oude Oosten de gewoonte.
De koning stuurde een bode vóóruit ... als hij ergens een bezoek wilde brengen.
Zo'n bode moest de mensen erop voorbereiden, dat de koning in aantocht was.
Achter de bode ... kwam de koning.
Dus ... als die bode in een dorp of in een stad verscheen ... wisten de mensen:
De koning is in aantocht!

Maar zo'n bode moest niet alleen de komst van de koning áánkondigen.
Hij had ook de taak om alles daarvoor klaar te maken.
Hij zette de mensen aan het werk.

- * De wegen - vol met hobbels en kuilen - moesten mooi vlak gemaakt worden.
- * De huizen waarlangs de koning kwam - moesten opgeknapt worden en feestelijk worden versierd.
- * Er moest voor de koning onderdak zijn, om de nacht door te brengen in een herberg of in een passend huis.
- * Er moest ook genoeg te eten en te drinken zijn voor heel de hofhouding: de knechten en slavinnen.

Kortom, zo'n bode moest van alle markten thuis zijn:

- goed bespraakt,
- met organisatietalent,
- met overtuigingskracht.

Een indrukwekkende figuur.

Want hij vertegenwoordigt niets en niemand minder dan ... de koning.

"Zie, ik zendt mijn bode!"

De wegbereider van de Koning.

Wegbereiden.

Dat is zijn taak. Dat is zijn opdracht.

Eigenlijk is zijn persoon niet belangrijk.

Het gaat om het werk dat hem - van koningswege - is opgedragen.

*

Maleachi, is de laatste wegbereider van het Oude Testament.

Vele wegbereiders gingen aan hem vooraf.

Jesaja, Jeremia, Ezechiël, Daniël ... grote wegbereiders.

Habakuk, Zefanja, Haggai, Zacharia ... kleine wegbereiders.

De één belangrijker dan de andere.

Of ... eigenlijk mag je dat zo niet zeggen.

In de dienst van God, de Koning, is elke wegbereider even belangrijk.

Het gaat niet om de persoon.

Het gaat om het uitoefenen van zijn taak.

De weg bereiden voor de komst van ...

Ja, van wie?

"Bereidt in de woestijn de weg des HEREN, effent in de wildernis een baan voor onze God."

Het antwoord wordt gegeven door niemand minder dan Johannes de Doper.

Maleachi en Johannes.

Op de grens van Oud- en Nieuw- Testament reiken zij elkaar de hand.

Vier eeuwen liggen er tussen hen in.

Vier eeuwen waarin de HERE heeft gezwegen.

Vier eeuwen waarin de hemel gesloten bleef.

Maar dan ... dan daalt God uit de hemel op aarde neer.

Maleachi en Johannes de Doper ... wegbereiders voor de komst van de Here Jezus Christus, Gods Zoon in deze wereld.

Want ... "God komt tot Zijn volk!"

*

God komt tot Zijn volk. Waarom?

Waarom, broeders en zusters, jongens en meisjes, komt God tot Zijn volk?

- Om orde op zaken te stellen.

- Om gericht te houden.

- Om recht te spreken.

"Ik zal tot u ten gerichte naderen; Ik zal een snelle aanklager zijn tegen de tovenaars, tegen de echtbrekers, tegen de meinedigen, tegen hen die het loon van de dagloner drukken, weduwe en wees verdrücken en de vreemdeling ter zijde drukken."

Ik zal mijn oordeel spreken over hen die "Mij niet vrezen, zegt de HERE der heerscharen."

Broeders en zusters, jongens en meisjes, als God, de HERE, op aarde komt ... komt Hij om te oordelen, om recht te spreken.

Dat deden koningen in de oudheid.

Nou ja - in de oudheid ...

Karel de Grote hield ook zijn jaarlijkse gerechtsdagen.

Je ziet dat voor je: de koning op een podium op zijn troon.

Scepter in z'n hand.

Achter hem ... zijn adviseurs, zijn raadgevers.

En dan: 'Laat de eerste zaak voorkomen.'

Koning Salomo, bijvoorbeeld: twee vrouwen, die elkaar het recht betwisten van het moederschap van hun kind.

'Snij 'm maar middendoor, ieder de helft.'

'Volgende zaak: Kan deze man het stelen niet laten. Hand eraf. Volgende zaak.'

't Is, broeders en zusters, jongens en meisjes, om eng van te worden.

Maar zó ging het er vroeger aan toe.

Zo gaat het er soms nu nog aan toe.

Koningen, keizers, ayatollahs, Saddam Hoesseins spreken recht.

Bij een rechtvaardig koning hoef je er natuurlijk alleen maar écht bang voor te zijn ... als je de wet hebt overtreden.

Als het in je leven niet in orde is.

*

"Ik zal - zegt de HERE - mijn oordeel spreken over hen die Mij niet vrezen."

Vrezen. Laat ik daar iets over mogen zeggen.

't Is jammer dat we dat in onze taal direkt verbinden met angst.

In de bijbeltaal heeft vrezen toch een andere kleur.

Vrezen in de Bijbel dat is: - respect hebben, - eren, - dienen.

De HERE vrezen ... dat is:

- Hem respecteren,

- Hem de eer geven, die Hij als Koning toekomt,

- Hem dienen ... niet als nederige slaven die voor Hem in het stof kruipen ... maar dienen zoals je elkaar dient.

Als man en vrouw in het huwelijk.

Elkaar tot steun en toeverlaat zijn.

Elkaar eren.

Elkaar respecteren.

Vrezen. De HERE vrezen.

Dat is, broeders en zusters, jongens en meisjes, trouw zijn, liefhebben, dienen.
In de psalmenbundel kun je prachtige liederen vinden die zingen van mensen die God respecteren, die de HERE liefhebben, die Hem vrezen.
Dus ... geen angst. Integendeel.

*

Daarom terug naar ons schriftgedeelte.

God komt als Koning naar de aarde ... ten gerichte, om recht te spreken over allen die Hem niet respecteren, die Hem niet liefhebben, die Hem niet eren.

Wie dat zijn?

In het oude avondmaalsformulier achter in uw psalmboek oude berijming ... hebben ze een plaats gekregen.

Maleachi 3 vers 5: "Ik zal een snelle aanklager zijn tegen de tovenaars, tegen de echtbrekers, tegen de meinedigen, tegen hen die het loon van de dagloner drukken, weduwe en wees verdrukken, en de vreemdeling ter zijde dringen, maar Mij niet vrezen, zegt de HERE der heerscharen."

* Tvenaars: dedoeld wordt mensen die zich bezig houden met spiritisme: het oproepen van geesten van overledenen.

* Echtbrekers: Maleachi denkt aan mannen, die hun Joodse vrouwen - met een scheidbrief - wegzonden om met een knappe heidense vrouw te kunnen trouwen. Dochters van een vreemde God.

* Meinedigen: dat zijn mensen die liegen en God en hun naaste met mooie woorden en beloften bedriegen.

* Verdrukkers: uitbuiters.

Ze nemen het niet zo nauw met hun verplichtingen ten opzichte van anderen.

Dat een ander in de kou staat en honger moet lijden, omdat die nog wat van hem tegoed heeft, kan hem geen zier schelen.

Al die mensen - die in hun woorden, daden, in hun levensstijl er blijk van geven ...

God niet te respecteren en de naaste evenmin ...

God zélf zal hen aanklagen en zij zullen het oordeel net ontlopen.

God zal komen om te richten.

Om recht te spreken over goeden en kwaden.

*

Want ... daar zaten ze mee in het Israël van Maleachi's tijd.

Ze zaten vreselijk omhoog met het probleem: Waarom heeft de HERE een welgevallen / een plezier aan een ieder die kwaad doet?

Want kijk maar om je heen ... God laat toch maar al het onrecht in de wereld toe?

Waarom grijpt Hij niet in? Hij is toch de God van het recht?

Dag-in, dag-uit bestoken ze God met hun vragen.

Waarom, waarom, waarom?

Waarom dat geweld in Joegoslavië?

Waarom die enorme hongersnood in Afrika?

Waarom laat de HERE niet zien Wie Hij is?

En ze bonken en ze bonzen - net als wij - met hun vuisten op de deuren van de hemel.

Waarom, o God?

Zou God, broeders en zusters, jongens en meisjes, nooit eens moe worden van al die vragen en al die waaroms?

Zou God nooit doodmoe worden van al dat menselijke gezeur en gemopper?

Wordt God dan nooit moe, omdat mensen Hem niet begrijpen, niet willen begrijpen?

Nu niet ... vroeger ook al niet.

Zeker het zijn belangrijke vragen waar ook wij mee zitten.

En ik ben er van overtuigd dat de HERE onze vragen kent.

Maar al die ellende die in de wereld gekomen is ... dat is toch niet de schuld van God?

Daar kun je God toch niet de schuld van geven?

Wij mensen ... zijn toch verantwoordelijk ... voor elkaar en voor Gods goede schepping?

Neem nu dat volk Israël. Het woont - na jaren van ballingschap - weer in het beloofde land.

Onder leiding van Ezra en Nehemis zijn de muren van de stad Jeruzalem herbouwd.

De tempel is in haar oude luister hersteld.

De offerdienst draait weer op volle toeren.

De feesten worden uitbundig gevierd. 't Is weer als vanouds.

En het verleden moet maar verleden tijd zijn en het liefst zo gauw mogelijk vergeten worden.

Maar tóch ... toch lijkt het allemaal zinloos te zijn:

* de oogst is mislukt,

* de offerdienst in de tempel blijkt geen effect op God te hebben,

* een vroom, godsdienstig leven levert helemaal niets extra's op.

Kunt u zich voorstellen dat het volk Israël diep teleurgesteld is?

In zichzelf? Nee, natuurlijk niet. Teleurgesteld in God.

* De HERE is toch een God, die voor zijn volk en schepping zorgt?

* De HERE is toch een God, die ónder en ín mensen wil wonen?

* De HERE is toch een hoorder en verhoorder van het gebed?

* God is toch: almachtig, alwetend, alom-tegenwoordig?

* Een God van vrede en van recht?

Dat hebben de priesters en profeten hen altijd geleerd.

Nou, wáár is dat die God?

Wáár is dan de God van het recht?

*

"Zie, Ik zend mijn bode, die voor mijn aangezicht de weg bereiden zal."

Met andere woorden: Maak alles maar vast in gereedheid ... Ik kom er aan.

"Plotseling zal tot zijn tempel komen de Here, die gij zoekt, namelijk de Engel des verbonds, die gij begeert."

Of ze er, broeders en zusters, jongens en meisjes, nu klaar voor zijn of niet, plótseling zal het gebeuren.
Het is net als je naar iemand uitkijkt, die je verwacht.
Als die dan ineens vóór je staat, zeg je verrast: 'Ben je er al?
Ik had je niet zó snel verwacht!'

Met de komst van de Here God is het nét zo.
Als Hij komt ... komt Hij onverwacht, ook al verwachtten ze Hem.
Er staat namelijk, dat ze Hem zóeken, Hem begéren.
Er is bij de Israëlieten van die tijd ... een sterk verlangen naar zijn komst.
Een politiek gekleurd verlangen, dat wel.
Want de mensen in Maleachi's tijd meenden, dat de HERE zou komen om Israël weer een grote plaats te geven temidden van de volkeren.
De gouden eeuw van David en Salomo zou herleven.
Vreemde volken zouden niet langer over hen heersen.
Het zou net omgekeerd zijn: Israël zou heersen over de heidense volken.
Gods oordelen zouden over de ongelovige heiden-wereld komen.
En daarom keken ze met verlangen uit naar het ingrijpen van de HERE.
Zijn komst: dat was voor hen een evangelie, een blijde boodschap.

Maar ... het zou heel anders gaan.
Wij weten dat - 24 eeuwen later.
De HERE heeft de Engel van het verbond gestuurd.

*

"Plotseling zal tot zijn tempel komen de Here, die gij zoekt, namelijk de Engel des verbonds, die gij begeert."
Engel van het verbond.
Opvallend is, dat deze titel alleen hier in het Oude Testament voorkomt.
In het licht van het Nieuwe Testament weten wij, dat met deze Engel ... de Here Jezus wordt bedoeld.
Is Hij dan een engel?
In het Hebreeuws - de taal waarin het Oude Testament werd geschreven - is het woord engel hetzelfde als het woord bode.
Een engel is een bode van de HERE. Een boodschapper, die de woorden van God moet overbrengen.
Hij heeft de opdracht, die de HERE hem geeft, te vervullen.
Engel van het verbond.
De woorden wijzen terug naar Richteren 2.
Dáár zegt de Engel des HEREN: "Ik zal mijn verbond met u in eeuwigheid niet verbreken."

De komst, broeders en zusters, jongens en meisjes, van deze goddelijke hemelbode laat - Israël van toen én ons van nu - zien, dat God zijn woord al houden. In eeuwigheid zal Hij zijn verbond niet verbreken.
Nooit of te nimmer.
"Hij zal komen tot zijn tempel."
De tempel is zijn doel: Het huis van God.

"Zie, Hij komt, zegt de Here der heerscharen."

En ... Hij is gekomen. God heeft zijn woord gehouden.
De oude Simeon heeft Hem in de tempel gezien: "Mijn ogen hebben uw heil gezien, dat Gij bereid hebt voor het aangezicht van alle volken, licht tot openbaring voor de heidenen en heerlijkheid voor uw volk Israël." (Lucas 2:31-32)
En Anna - een profetes - op hoge leeftijd ...
Ook zij heeft Hem in de tempel met eigen ogen gezien.
En de mensen in Jeruzalem hebben de Engel van het verbond gezien.
Bij de intocht: "Gezegend Hij, die komt, de Koning, in de naam des Heren; in de hemel vrede en ere in de hoogste hemelen."
Ook de geestelijke leiders van het volk: de Farizeeën en de Schriftgeleerden hebben Hem gezien.
Met de zweep in de hand.
Tempelreiniging: "Mijn huis is een bedehuis en geen rovershol."
"Zie, Hij komt ... Plotseling zal tot zijn tempel komen de Here, die gij zoekt."

*

In de komst van Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes, worden Maleachi's profetieën vervuld.
Ruim 400 jaar heeft Israël nog moeten wachten.
Dat is 10 keer 40 jaar: Tien generaties lang.
En wij: wij leven 20 eeuwen en 50 generaties later.
Maar nog steeds klinken die woorden uit dat laatste bijbelboek uit het Oude Testament:
"Zie, Hij komt." Hij komt ... als Rechter én als Redder!

Maleachi en Johannes de Doper mochten de komst van deze Koning voorbereiden.
Ze hebben hun tijdgenoten gewezen op hun zonden en op Gods oordeel.
Tegelijkertijd roepen zij op tot reiniging en tot bekering.
De komst van Christus gaat ook ons niet voorbij.
Ook wij mogen ons voorbereiden op zijn komst, op zijn wederkomst. Hoe?
Hoe we ons daarop voorbereiden?
Door alles voor zijn komst in gereedheid te brengen.
Door bekering en door reiniging. De bezems moeten door onze zondige levens.
Alles moet blinken en schitteren wanneer de topontmoeting tussen de hemel en de aarde plaatsvindt.

Hij komt!
Hij komt tot u, tot jou en tot mij.
Bent u, ben jij er al klaar voor?

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Leeuwarden 23 augustus 1992

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !